

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/57/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123369012
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6123369012.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, právne zast.: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., so sídlom Pribinova 19, 811 09 Bratislava, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 813,85 Eur

s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 13C/78/2023-67 zo dňa 30. januára 2024, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 518,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne z uvedenej sumy od 04.08.2022 do zaplatenia, p o t v r d z u j e a vo výroku III., ktorým vo zvyšku zamietol žalobu žalobcu, m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 258,85 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne z uvedenej sumy od 04.08.2022 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo výroku I. z o s t á v a rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90,91 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 37,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne z tejto sumy od 04.08.2022 do zaplatenia zastavil (výrok I. rozsudku). Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 518,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne z tejto sumy od 04.08.2022 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II. rozsudku). Vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol (výrok III. rozsudku). Žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 63,65 % (výrok IV. rozsudku).

1.1 Nárok žalobcu posudzoval podľa § 1 ods. 1, § 2 písm. d), f) a g), § 4 ods. 1, 2 písm. b), ods. 4, § 11 ods. 7, 8, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a podľa § 428, § 442 ods. 1 a 3, § 517 ods. 2, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

1.2 Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že uplatnený nárok nebol dôvodný v celom uplatnenom rozsahu, a to preto, že bolo nesporne preukázané, že oprava poškodeného vozidla bola ukončená dňa 31.05.2022, pričom nájom trval od 02.05.2022 do 08.06.2022, čiže trval 38 dní.

Podľa súdu prvej inštancie, keďže však už odo dňa 31.05.2022 bolo vozidlo poškodeného opravené a pojazdné, dôvodná dĺžka nájmu bola len v rozsahu 30 dní, t. j. odo dňa 02.05.2022 do 31.05.2022 vrátane. Nebol teda žiadny zákonný dôvod na to, aby nájom náhradného vozidla trval ďalej aj po dni 31.05.2022, t. j. po dni ukončenia opravy poškodeného vozidla. Navyše, deň 31.05.2022 bol utorok, teda pracovný deň, takže poškodený mal aj z uvedeného pohľadu možnosť prevziať si opravené vozidlo z opravy už dňa 31.05.2022. Podľa súdu prvej inštancie daný spor bol teda založený na posúdení otázky, či nájomné bolo zo strany poškodeného za obdobie od 02.05.2022 do 08.06.2022, (resp. do 07.06.2022, keďže žalobca zoberal žalobu v časti o zaplatenie sumy 37 Eur späť, a to za jeden deň nájmu, konkrétne za deň 08.06.2022) vynaložené účelne, t. j.

v príčinnej súvislosti s poškodením jeho vozidla, inak povedané, či práve v dôsledku poškodenia jeho vozidla pri predmetnej škodovej udalosti bol poškodený aj v dňoch od 02.05.2022 do 07.06.2022 vrátane, vylúčený z jeho užívania, a preto bol práve z uvedeného nútený aj v danom čase si ďalej prenajímať náhradné vozidlo od žalobcu.

1.3 Podľa súdu prvej inštancie žalobca sa súčasne v spore odvolával na (podľa neho) bežnú prax autoservisov vydať opravené vozidlo jeho majiteľovi až po vydaní krycieho listu poisťovňou, resp. po poskytnutí poisťného plnenia. Podľa záveru súdu išlo v uvedených prípadoch o neoprávnené zadržiavanie vozidla autoservisom po vykonaní opravy. Ďalej súd prvej inštancie dôvodil, že neoprávnené zadržiavanie vozidla poškodeného po vykonaní jeho opravy (ukončení prác autoservisu na vozidle a jeho plnej prevádzkyschopnosti) autoservisom, a uvedeným spôsobenú nemožnosť užívania vozidla poškodeným, nemožno dávať do príčinnej súvislosti s objektívnou zodpovednosťou prevádzateľa podľa ust. § 427 ods. 2 OZ. V uvedenom prípade by za vznik škody u poškodeného v podobe nákladov na prenájom náhradného vozidla zodpovedal autoservis v dôsledku svojho protiprávneho konania (§ 420 ods. 1 OZ). Súd prvej inštancie teda dospel k záveru, že žalobcovi náležala náhrada účelne vynaložených nákladov za nájom predmetného vozidla iba v dĺžke 30 dní nájmu, t. j. od 02.05.2022 do 31.05.2022 vrátane, teda do dňa ukončenia opravy poškodeného vozidla, čo pri dennom nájme 37,- Eur predstavovalo sumu 1.110,- Eur (30x37), a tiež mu náleží suma 30,- Eur titulom náhrady jednorazového poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, t. j. celkom suma 1.140,- Eur. Žalovaný poskytol žalobcovi poisťné plnenie vo výške 622,- Eur. Uplatnený nárok žalobcu teda nebol dôvodný v celom uplatnenom rozsahu, ale len v priznanom rozsahu 518,- Eur.

1.4 Podľa súdu prvej inštancie otázka splatnosti poisťného plnenia bola upravená v § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.. Pokiaľ si poisťovňa nespĺnila svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytla poisťné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostala sa do omeškania, čo znamenalo právo poškodeného, prípadne jeho právneho nástupcu (žalobcu) popri poisťnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ bol daný

v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 11 ods. 8 citovaného zákona podľa súdu prvej inštancie upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 citovaného zákona, t. j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poisťnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom za oneskorené plnenie možno považovať aj prípad, kedy poisťovňa neoprávnene/nedôvodne krátila poisťné plnenie, pričom poisťovňa musela niesť zodpovednosť aj za uvedené konanie. Z uvedených dôvodov sa súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí odklonil od právneho názoru Najvyššieho súdu SR prezentovaného v rozsudku sp. zn 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018, keďže v danej veci bolo nesporné, že dňa 19.07.2022 bolo skončené prešetrovanie poisťnej udalosti. So zvyškom poisťného plnenia bol teda žalovaný v omeškaní odo dňa 04.08.2022, nakoľko bol povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistené plnenie. Úrok z omeškania bol uplatnený aj v zákonnej výške a správne aj z časového hľadiska, preto súd prvej inštancie žalobe v časti uplatneného úroku z omeškania z priznanej sumy vyhovel. Pre späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 37,- Eur spolu s úrokom

z omeškania vo výške 5,5 % ročne z tejto sumy od 04.08.2022 do zaplatenia súd prvej inštancie konanie so súhlasom žalovaného zastavil.

1.5 Podľa súdu prvej inštancie s argumentáciou žalovaného ohľadne dĺžky nájmu za čas, kým bolo vozidlo poškodeného v servise, avšak priamo sa ešte oprava nevykonávala, keďže ako to vyplynulo z vyjadrenia autoservisu, vozidlo nebolo zaradené do plánu opráv, a preto prvotná obhliadka bola vykonaná dňa 25.05.2022, t. j. samotná oprava začala dňa 25.05.2022 a ukončená bola dňa 31.05.2022, sa súd prvej inštancie nestotožnil, nakoľko poškodený nemohol ovplyvniť začiatok, priebeh a dátum ukončenia opravy a zároveň predmetný servis bol autorizovaným servisom pre model poškodeného vozidla. Preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že aj v dňoch od 02.05.2022 do 25.05.2022 vrátane,

teda za čas, kedy sa ešte vozidlo síce priamo neopravovalo, ale bolo už prijaté na opravu, bol poškodený vylúčený z jeho užívania v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou, a preto bol práve z uvedeného dôvodu nútený aj v danom čase si prenajímať náhradné vozidlo od žalobcu.

1.6 Pokiaľ ide o nárok na náhradu trov konania, súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca niesol procesné zavinenie na zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 37,- Eur s prísl., čo predstavovalo jeho neúspech, a úspešný bol žalobca v časti o zaplatenie sumy 518,- Eur, žalobca tak mal vo veci čistý úspech v rozsahu 63,65 %.

2. V zákonnej lehote podal proti vyššie uvedenému rozsudku odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), e) a h) CSP.

2.1 Podľa odvolateľa súd prvej inštancie zamietnutie žaloby odôvodnil v podstate len konštatovaním, že po vykonaní opravy vozidla poškodeného, t. j. po 31.05.2022 išlo zo strany autoservisu o neoprávnené zadržiavanie vozidla poškodeného a uvedeným spôsobenú nemožnosť užívania vozidla poškodeným nemožno dávať do príčinnej súvislosti

s objektívnou zodpovednosťou prevádzateľa podľa ust. § 427 ods. 2 OZ. V uvedenom prípade by podľa názoru súdu za vznik škody u poškodeného v podobe nákladov na prenájom náhradného vozidla zodpovedal autoservis v dôsledku svojho protiprávneho konania (§ 420 ods. 1 OZ). Podľa odvolateľa súd prvej inštancie záver o protiprávnom konaní autoservisu, či vzniku zodpovednosti autoservisu za škodu voči poškodenému, však nijako neodôvodnil, neoprel o žiadne vykonané dôkazy, ani právnu argumentáciu. Vzhľadom na uvedené odvolateľ pokladá napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov a arbitrárny, čo napíňa odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Ďalej dôvodil, že súd prvej inštancie sa nijako nevysporiadal s návrhom na vykonanie dokazovania na preukázanie existencie zmluvného vzťahu medzi autoservisom a žalovaným, a to dožiadanim autoservisu na predloženie zmluvy o obchodnej spolupráci medzi týmto autoservisom a žalovaným v podaní žalobcu zo dňa 27.09.2023, keď podmienky spolupráce mali rozhodujúci význam aj pre vyhodnotenie argumentácie žalobcu ohľadom nároku na náhradu nákladov spojených s nájmom náhradného vozidla po celú dobu zotrvania motorového vozidla poškodeného v autoservise, tzn. až do doby splnenia záväzku autoservisu opraviť a odovzdať motorové vozidlo a na to nadväzujúci synalagmaticky záväzok poisťovne zaplatiť náklady na opravu motorového vozidla z povinného zmluvného poistenia poistenca žalovaného.

2.2 K samotnému zamietnutiu uplatneného nároku, keď súd prvej inštancie považoval dobu trvania nájmu náhradného vozidla za dôvodnú len do dňa vykonania opravy motorového vozidla poškodeného, odvolateľ uviedol, že išlo o nesprávny postup súdu prvej inštancie nerešpektujúci samotný účel náhradného motorového vozidla. Podľa odvolateľa poškodený bol dopravnou nehodou zapríčinenou konaním poistenca žalovaného donútený zabezpečiť opravu jeho poškodeného vozidla, počas ktorej ho nemohol užívať obvyklým spôsobom, a to po celú dobu jeho zotrvania v autoservise, čoho dôsledkom bol vznik nákladov na nájom náhradného vozidla, ktoré by nepotreboval, ak by k dopravnej nehode nedošlo. Za účelom krytia nárokov zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla bol každý držiteľ motorového vozidla povinný uzavrieť poisťnú zmluvu podľa zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorá je svojou povahou zmluvou spotrebiteľskou. Odvolateľ tiež poukázal na to, že účelom zákonných ustanovení o zodpovednosti za škodu obsiahnutých v Občianskom zákonníku, na ne nadväzujúce povinné zmluvné poistenie i účelom súdneho konania, mal byť taký postup, aby sa poškodenému jeho právo na náhradu škody v plnej miere kompenzovalo, čo by bolo v zhode so spravodlivým výkladom zákona. Opačný prístup bol podľa názoru žalobcu v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorá kladie dôraz pri rozhodovaní všeobecných súdov na princíp riadneho a spravodlivého procesu. Poškodený užíval náhradné motorové vozidlo len do momentu, kedy mu bolo umožnené opätovne užívať jeho opravené motorové vozidlo.

2.3 Odvolateľ ďalej dôvodil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je okrem iného založené na popieraní a opomínaní postavenia žalovaného – poisťovne ako subjektu povinného voči poškodenému, keď sa po nahlásení poisťnej udalosti partnerom pre poškodeného na náhradu škody stala poisťovňa, v ktorej mal vinník dopravnej nehody uzavreté povinné zmluvné poistenie vozidla, a táto mala v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla o zmene a doplnení niektorých zákonov povinnosť uhradiť preukázané nároky na náhradu škody. Uzatvorením povinného zmluvného poistenia bolo zodpovedať za finančné vyrovnanie vzniknutej škody prenesené z poisteného na zvolenú poisťovňu. Podľa odvolateľa vzhľadom na charakter povinného zmluvného poistenia bola iracionálna požiadavka na poškodeného, aby znášal náklady spojené so škodovou udalosťou, ktorú si nezapríčinil, z vlastných zdrojov. Vzhľadom na povinnosť poisťovne zaplatiť náklady na opravu motorového vozidla bolo absolútne nedôvodné žiadať,

aby poškodený tieto hradil z vlastných zdrojov a čakal na ich refundáciu, keďže poisťovňa predsa už prijala plnenie od poistenca vo forme poistného a bola zaviazaná za neho plniť poškodenému.

2.4 Žalobca zastával názor, že v prejednávanej veci bola privilegovaná poisťovňa – žalovaný, vo vzťahu ku ktorému bol poškodený spotrebiteľom očakávajúcim, že mu bude kompenzovaná škoda spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného. Závazkový vzťah s poisťovňou bol držiteľom motorových vozidiel vnútený zákonom. Poškodený bol momentom vzniku škody nútený komunikovať s poisťovňou vinníka dopravnej nehody, ktorá si kládla podmienky pre krytie vzniknutej škody zapríčinennej jej poistencom, a to v prvom rade určením autorizovaných autoservisov, s ktorými bola v zmluvnom vzťahu.

2.5 Podľa odvolateľa poškodený sa tak stal „vazalom“ poisťovne pri výbere autoservisu. Výberom autoservisu, ktorý bol v zmluvnom vzťahu s poisťovňou, sa končila jeho súčinnosť s poisťovňou, a túto v plnej miere preberal autorizovaný servis, ktorému bola poisťovňa zaviazaná plniť za vykonanie opravy, a to práve doručením krycieho listu, pričom krycí list predstavoval zabezpečenie úhrady nákladov za vykonanie opravy a protiplnením autoservisu bolo vydanie opraveného vozidla poškodenému.

2.6 Vydanie opraveného vozidla až doručením krycieho listu zo strany poisťovne muselo predstavovať dohodu medzi autoservisom a poisťovňou, inak by vydanie krycieho listu nemalo opodstatnenie. Podľa odvolateľa bolo potrebné si uvedomiť, že vozidlo poškodeného by neskončilo v autorizovanom autoservise, nebyť konania poistenca žalovaného a inštrukcií poisťovne. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti opomenul ust. § 560 Občianskeho zákonníka, resp. ust. § 326 Obchodného zákonníka, o synalagmatickom záväzku. Podľa odvolateľa autorizovaný servis neinformoval poškodeného o tom, že bola vystavená faktúra za opravu jeho motorového vozidla, keďže túto zasiela rovno poisťovni a opravené motorové vozidlo vydáva poškodenému doručením krycieho listu od poisťovne, kedy sa reálne dostáva opravené motorové vozidlo do dispozičnej sféry poškodeného a odpadá potreba a účel užívania náhradného motorového vozidla.

2.7 Napokon žalobca bol presvedčený, že by bolo aj v rozpore s dobrými mravmi, ak by bol poškodený žiadaný o úhradu nákladov spojených s opravou jeho motorového vozidla, keď tieto mali byť kryté z povinného zmluvného poistenia vinníka dopravnej nehody, pričom na zabezpečenie krytia predmetných nákladov slúžil práve tzv. krycí list poisťovne smerujúci tak k splneniu záväzku autoservisu odovzdať opravené vozidlo poškodenému a objektívne mu tak umožniť jeho užívanie.

2.8 S poukazom na vyššie uvedené odvolateľ navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť sumu 258,85 Eur spolu s 5,5 % ročným úrokom z omeškania od 04.08.2022 do zaplatenia a prizná žalobcovi voči žalovanému právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3. V zákonnej lehote podal proti vyššie uvedenému rozsudku odvolanie žalovaný, a to proti výroku II., ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 518,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 518,- Eur od 04.08.2022 do zaplatenia, a to z dôvodov uvedených v ust. § 365 písm. a), b), c) CSP tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný poukázal na to, okresný súd sa nestotožnil s námietkou žalovaného, že konanie autoservisu, ktoré viedlo k neprimerane dlhej oprave poškodeného motorového vozidla, nebolo v priamej príčinnej súvislosti s konaním škodcu, nakoľko poškodený nemohol ovplyvniť začiatok, priebeh a dátum ukončenia opravy. Žalovaný namietal, že v prejednávanom prípade išlo o neprimerane dlhú opravu v rozsahu nad priznaných 16 dní, pričom neprimeranosť dĺžky opravy aj preukázal vyjadrením ďalšieho autorizovaného autoservisu, podľa ktorého by dĺžka opravy bola 12-15 dní. S poukazom na uvedené plnenie žalovaného za dobu prenájmu v rozsahu 16 dní bolo dostatočné a zohľadňovalo všetky okolnosti súvisiace s opravou poškodeného vozidla. Doba trvania nájmu náhradného vozidla v rozsahu ďalších 22 dní bola sporná, keďže sa nejednalo o dobu nevyhnutnú na opravu poškodeného motorového vozidla. Ďalej dôvodil, že pokiaľ bol poškodený vylúčený z užívania vlastného motorového vozidla v dôsledku oneskoreného plnenia povinnosti zmluvného servisu vykonať opravu v primeranom čase, uvedená nemožnosť užívania motorového vozidla nebola v príčinnej súvislosti s objektívnou zodpovednosťou podľa ust. § 427 OZ. Podľa žalovaného postup autoservisu predlžujúci čas opravy nemohol zaťažovať žalovaného, keďže žalobca mal nárok len na nutne a účelne vynaložené náklady počas nevyhnutnej doby opravy poškodeného vozidla. Ďalej uviedol, že ak nárok žalobcu uplatnený žalobou bol dôvodný, musel preukázať všetky skutočnosti rozhodné pre priznanie nároku, o to viac, keď nárok medzi stranami bol sporný a žalovaným rozporovaný. Podľa žalovaného bolo povinnosťou žalobcu preukázať nevyhnutnosť trvania opravy poškodeného vozidla, príčinnú súvislosť medzi neprimerane dlhou dobou opravy a

konaním škodcu a oprávnenosť trvania prenájmu náhradného vozidla v celej uplatnenej dĺžke, keďže dobu nevyhnutnej opravy žalovaný rozporoval, pričom svoje tvrdenia aj preukázal. Keďže žalobca dôkazné bremeno neunesol a svoje tvrdenia nepreukázal, mal súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, a to tak, že žalobu zamietne a zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. K podanému odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že ho považuje za nedôvodné vo všetkých častiach, keďže súd prvej inštancie v zamietajúcom výroku správne rozhodol vychádzajúc z aktuálnej judikatúry týkajúcej sa prejednávanej veci (NS SR, sp. zn. 3MCdo/3/2015, R 7/1992, ale aj rozhodnutia KS ZA, sp. zn. 8Co/29/2022, KS BA sp. zn. 4Cob/78/2019, OS BA, sp. zn. 29Cb/6/2018) akceptujúc hľadisko nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla a taktiež neexistenciu príčinnej súvislosti medzi vynaloženými nákladmi na nájom náhradného vozidla po ukončení opravy a konaním zodpovedného škodcu. Žalovaný zopakoval svoj záver z podaného odvolania o tom, že žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti škodcu za škodu. Vzhľadom k tomu, že žalobca nepreukázal výlučnú príčinnú súvislosť medzi konaním škodcu a vylúčením poškodeného z užívania jeho motorového vozidla po ukončení opravy a potrebou vynaloženia nákladov na náhradné vozidlo, okresný súd správne rozhodol, keď žalobu v časti 258,85 Eur s prísl. zamietol. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti potvrdil.

5. K podanému vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca tak, že pokiaľ žalovaný považuje podané odvolanie žalobcu za nedôvodné argumentujúc tým, že podľa jeho názoru nájom náhradného motorového vozidla po dni vykonania opravy poškodeného motorového vozidla nebolo možné považovať za nutný a účelný, a to aj z dôvodu žalovaným tvrdenú neexistenciu príčinnej súvislosti medzi nákladmi vynaloženými na nájom náhradného motorového vozidla a konaním škodcu, tak s uvedenými závermi nemožno súhlasiť. Podľa žalobcu pri posudzovaní vyššie uvedených tvrdení a záverov žalovaného (a teda aj žalobcom uplatňovaného nároku) bolo nevyhnutné vždy náležite prihliadať k tomu, že vo vzťahu k žalovanému bol žalobca spotrebiteľom očakávajúcim, že mu bude kompenzovaná škoda spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného. Závazkový vzťah

s poisťovňou bol držiteľom motorových vozidiel vnútený zákonom. Poškodený bol momentom vzniku škody nútený komunikovať s poisťovňou vinníka dopravnej nehody, ktorá si kládla podmienky pre krytie vzniknutej škody zapríčinennej jeho poistencom, a to v prvom rade určením autorizovaných autoservisov, s ktorými bol v zmluvnom vzťahu. Výberom iného autoservisu by poškodený podstupoval značné riziko pri uplatňovaní nároku na náhradu škody voči poisťovni. Poškodený sa tak stal „vazalom“ poisťovne pri výbere autoservisu. Výberom autoservisu, ktorý bol v zmluvnom vzťahu s poisťovňou, sa končila jeho súčinnosť s poisťovňou a túto v plnej miere prebral autorizovaný servis, ktorému bola poisťovňa zaviazaná plniť za vykonanie opravy, a to práve doručením krycieho listu. Krycí list predstavoval zabezpečenie úhrady nákladov za vykonanie opravy a protiplnením autoservisu je vydanie opraveného vozidla poškodenému. Podľa žalobcu tvrdenia žalovaného obsiahnuté v predloženom vyjadrení pokladá za účelové a nedôvodné v celom rozsahu.

6. V replike sa žalovaný vyjadril tak, že tvrdenie žalobcu o tom, že zo strany autoservisu nešlo o uplatnenie zádržného práva s poukazom na ust. § 560 OZ, resp. § 326 ObZ

o synalagmatickom záväzku medzi autoservisom a žalovaným, nebolo aplikovateľné, keďže v konaní nebola tvrdená a ani preukázaná povinnosť žalovaného plniť autoservisu v zmysle ust. § 560 OZ, príp. § 326 ObZ. Pokiaľ išlo o splatnosť faktúry za opravu poškodeného vozidla, táto bola jednoznačne určená na deň 14.06.2022 (tak ako je uvedené na faktúre) a nie na deň nasledujúci po doručení faktúry poisťovni, tak ako sa snažil prezentovať žalobca a odôvodňovať tak oprávnenosť zadržiavania motorového vozidla autoservisom. Zadržiavanie opraveného motorového vozidla autoservisom bolo v rozpore s ust. o zádržnom práve, keďže autoservis zadržiaval motorové vozidlo za účelom zabezpečenia nesplatenj pohľadávky. Podľa žalovaného nárok na náhradu inej škody, ktorá vznikla prenájomom náhradného motorového vozidla, nebol naviazaný na obdobie do poskytnutia náhrady škody za poškodené motorové vozidlo, ale na dobu nevyhnutnej opravy motorového vozidla. Poukázal tiež na to, že postupom žalovaného nebola negatívne ovplyvnená doba (dĺžka) opravy a hradil za celú dobu, kedy bolo vozidlo opravované. S poukazom na uvedené mal zato, že okresný súd správne rozhodol, keď žalobu v časti o zaplatenie 258,85 Eur s príslušenstvom zamietol, a preto žiadal, aby krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie v uvedenom výroku potvrdil.

7. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok súdu v prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaniach žalobcu a žalovaného (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) postupom v zmysle § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu

prvej inštancie vo výroku II., ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 518,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne z predmetnej sumy od 04.08.2022 do zaplataenia potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP a vo výroku III. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol, zmenil podľa § 388 CSP tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 258,85 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne z uvedenej sumy od 04.08.2022 do zaplataenia. Žalobcovi zároveň voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90,91 %.

8. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu žalovaným odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie v uvedenej časti je vecne správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje

i s odôvodnením jeho rozhodnutia v tejto časti. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvárajú organickú kompletizujúcu jednotu. Z ustanovenia § 387 ods. 2 CSP vyplýva, že ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie 9. Odvolacie dôvody žalovaného vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, pričom zároveň nezistil ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP). Súd prvej inštancie po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie v napadnutej časti žalovaným, ktoré je dostatočne podrobné, ale i jasné, zrozumiteľné a logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

10. Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie o účelnosti doby nájmu náhradného vozidla počas obdobia od 02.05.2022 do 25.02.2022. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto časti odvolací súd zdôrazňuje, že účelom náhradného vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, a to odo dňa odovzdania poškodeného motorového vozidla do servisu až do prevzatia funkčného vozidla, teda do momentu, kedy môže poškodený opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu poškodeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodlivý následok. Odvolací súd za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla považuje dobu od odovzdania poškodeného motorového vozidla do servisu až do vybavenia poisťnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poisťná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z.z. vybavená skončením šetrenia, oznámenia výšky poisťného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote.

10.1 Pokiaľ žalovaný namietal, že konanie autoservisu, ktoré viedlo podľa žalovaného k neprimerane dlhšej oprave poškodeného motorového vozidla, nebolo v priamej príčinnej súvislosti s konaním škodcu, nakoľko poškodený nemohol ovplyvniť začiatok, priebeh a dátum ukončenia opravy, pričom primeraná doba prenájmu bola 16 dní a doba ďalších 22 dní prenájmu bola neprimeraná, vyhodnotil odvolací súd uvedenú námietku ako nedôvodnú. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že s touto argumentáciou žalovaného sa náležite vypořiadal súd prvej inštancie v bode 41. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorými závermi sa odvolací súd stotožnil a zároveň v podrobnostiach na ne odkazuje. Na zdôraznenie odvolací súd konštatuje, že poškodený nemal možnosť vozidlo užívať po celú dobu, počas ktorej bolo vozidlo v servise. Obmedzenie poškodeného trvá do odovzvania opraveného vozidla, teda až do momentu, kedy môže poškodený opätovne vozidlo užívať. Na základe uvedeného a v súlade so záverom obsiahnutým v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 06.08.2025 sp. zn. I. ÚS 291/2025, ktorý sa venoval posúdeniu primeranosti doby nájmu náhradného vozidla, kde odkazuje aj na už obdobné rozhodnutia III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024, potom možno jednoznačne ustáliť, že celá doba nájmu náhradného vozidla, t. j. odo dňa odovzdania poškodeného motorového vozidla do servisu až do prevzatia funkčného vozidla, bolo účelným užívaním náhradného vozidla, nakoľko počas tejto doby bol poškodený v dôsledku škodovej udalosti a opravy poškodeného vozidla nútený užívať náhradné vozidlo. Od poškodeného nebolo možné požadovať, aby dopytoval servis s možnosťou dočasného prevzatia si vozidla. Pokiaľ išlo o pojazdné vozidlo, nebolo povinnosťou poškodeného odovzdať vozidlo bezprostredne po nehode do servisu, pričom ani nebolo povinnosťou poškodeného hľadať servis schopný opraviť poškodené vozidlo najrýchlejšie, prípadne zisťovať iné alternatívy. Krajský súd opätovne zdôrazňuje, že poškodený nemohol nijako ovplyvniť skutočnosť, že servis vykonal ohliadku vozidla až 25.05.2022, ako ani začiatok samotnej opravy vozidla, keďže bezprostredne po nehode odovzdal

vozidlo za účelom opravy do servisu. Podľa odvolacieho súdu tieto okolnosti nemožno pričítať na úkor poškodeného.

11. Vo vzťahu k výroku III. súdu prvej inštancie, ktorým vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol z dôvodu, že oprava poškodeného vozidla bola nesporne ukončená dňa 31.05.2022 a poškodený mal možnosť si opravené vozidlo následne prevziať, odvolací súd konštatuje, že odvolanie žalobcu v tejto časti vyhodnotil ako dôvodné. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že súd nesprávne právne posúdil dĺžku trvania predmetného nájmu, a to do 31.05.2022, teda do momentu, keď bolo auto opravené, hoci podľa nálezov Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023 treba považovať náklady za nájom náhradného vozidla za účelne vynaložené až do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozície poškodeného na ďalšie užívanie. Odvolací súd apeluje na závery, ktoré Ústavný súd SR vyslovil v bode 23. nálezov: „Doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané, závisí od okolností jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu“. Pokiaľ žalobca v odvolaní uviedol, že súd postupoval v rozpore s uvedeným nálezom Ústavného súdu SR, bolo jeho odvolanie dôvodné. Odvolací súd aj v tejto súvislosti podotýka, že podstatné pre posúdenie danej veci bolo, kedy sa motorové vozidlo dostalo do dispozičnej sféry poškodeného a kedy mal poškodený objektívnu možnosť užívať motorové vozidlo. Odvolací súd nevzhliadol žiaden dôvod na to, aby žalobcovi, neboli priznané náklady nájmu v plnej výške za obdobie od 02.05.2022 do 07.06.2022, a preto aj podľa odvolacieho súdu žalobca má právo na preplatenie prenájmu motorového vozidla za dobu skutočného užívania náhradného motorového vozidla, tak ako si uplatnil, t. j. od 02.05.2022 do 07.06.2022. Nebola podstatná skutočnosť pre posúdenie danej veci, kedy bolo predmetné vozidlo skutočne opravené. Navyše odvolací súd konštatuje, že poškodený bol nútený vynaložiť náklady na nájom náhradného vozidla v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej prevádzkou vozidla poisteného žalovaným. Nájomný vzťah trval po nevyhnutnú dobu, ktorú poškodený nemal možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť. Z konania zmluvných strán bol zrejмый predmet zmluvy, trvanie nájmu, ako aj výška odplaty za nájom motorového vozidla. Toto zmenšenie majetku bol povinný nahradiť v rozsahu nevyhnutne a účelne vynaložených nákladov žalovaný, a to v okolnostiach súdnej veci postupníkov dotknutej pohľadávky, teda žalobcovi. Užívanie prenajatého náhradného vozidla počas doby po oprave vozidla až do skutočného odovzdania motorového vozidla bolo v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou (poistnou udalosťou) a žalobcovi tak vznikol nárok na náhradu nájomného vo rozsahu celej preukázanej doby trvania nájmu, a to od 02.05.2022 do 07.06.2022.

11.1 S poukazom na vyššie uvedené, vyhodnotiac odvolanie žalobcu ako dôvodné, odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu vo výroku III. podľa § 388 zmenil tak, že zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 258,85 Eur.

12. Odvolací súd o nároku na náhradu trov konania, tak prvostupňového ako i odvolacieho, rozhodol podľa § 396 ods. 1 a 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 2 CSP tak, že žalovaný bol úspešný v rozsahu 4,6 % a žalobca bol úspešný v rozsahu 95,5 %, čiže čistý úspech žalobcu činil 90,91 % úspechu.

13. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

V Žiline dňa 26. novembra 2025
JUDr. Roman Tichý
predseda senátu

JUDr. Eva Malíková

člen senátu

JUDr. Vladimír Topoľančík

člen senátu